

Pfv.IV.21.852/2013/4.szám

A Kúria a dr. Kummer Ákos ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Koruhely Péter ügyvéd által képviselt I. rendű és a dr. Klausmann Kornél ügyvéd által képviselt II. rendű alperesek ellen személyiségi jog megsértése miatt a Fővárosi Törvényszéken 65.P.24.089/2011. számon megindított és a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.22.250/2012/6. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes által 30. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II.r. alpereseknek személyenként 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes köteles megtéríteni az államnak külön felhívásra.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogerős ítélet által megállapított tényállás szerint a felperes ...i lakos, aki több mint 10 éve ..en szolgálatot teljesítő tűzoltó. A felperes a helyi község aktív szereplője. A felperes 2002-ben még a ..-ben politizált, akárcsak a II.r. alperes, aki a felperes lakókörzetének jelöltjeként indult időközi választásokon. A 2006-os őszi események után a felperes úgy ítélte meg, hogy más politikai pártot keres politikai aktivitása kifejtésére, így politizálásának kereteit a .. párt adta meg, ahová 2007-ben belépett. A felperes a

2009-es helyi időközi önkormányzati választáson a polgármesteri tisztségért indult, amit nem nyert el, de a helyi politika részese kívánt maradni, így országgyűlési képviselőjelölt volt a 2010-es választásokon, ismételten a .. színeiben. Mivel hivatásos tűzoltóként politikai tisztséget nem tölthet be, a választási kampány idejére két-három hónapra felfüggesztette tűzoltói hivatása gyakorlását. A II.r. alperes az országgyűlési képviselői választásokon 2010-ben a .. színeiben indult, a felperes és a II.r. alperes tehát politikai riválisok voltak. A II.r. alperes kampányát segítette aktivistaként .., aki a II.r. alperes javára szórólapokat terjesztett. Ezen a szórólapon bírálták többek között a felperes tevékenységét és a 2006 őszi, az MTV székháznál ostrombeli szerepét is leírták a választópolgárok felé.

2006. szeptemberében a felperes a televízióból értesült az MTV székházánál történetekről és társaival együtt kíváncsiságból gépkocsiba ült, hogy személyesen megnézzék, hogy mi történik a Szabadság téren. 2006. szeptember 18-án éjfél körül értek a Kossuth térre, ahol politikai beszédeket hallgattak, majd átmentek a Szabadság térre. Korábban a zavargásban résztvevő személyek a rendőrökkel összetűzésbe kerültek, majd végül is bejutottak az épületbe. A felperes és társai erőszakos cselekményben nem vettek részt, de bementek az épületbe. A felperes ezen magatartását a 2010-es választási kampányban a II.r. alperes érdekében terjesztett szórólapokon bíralták, őt kőhajigáló, agresszív, hatóságnak ellenálló, nem engedelmeskedő, társadalomra veszélyes személynek titulálták.

Ennek a szórólapnak a terjesztéséről a 2010 áprilisi választásokat megelőző két nappal értesült a felperes, ..től megszerezve a szórólapot. A felperes úgy döntött 2010. április 9-én, hogy megnézi, hogy ezen az estén ki terjeszt még ilyen röplapot ..on, ezért társával, ..sal autóba ülve elindultak a szórólap terjesztők után. A ..i .. utcában, egy kevéssé megvilágított részen találkoztak ..val, aki a szórólapot terjesztette. A felperes a szórólapokból kapni szeretett volna, azonban .. ez elől elzárkózott, emiatt szóváltás keletkezett közöttük, majd a felperes és .. is hazament. 2010. április 9-én 22 óra 30 perckor .. bejelentést tett az aszódi rendőrőrsön, sérelmezve a felperes és .. magatartását. A bejelentő azt állította, hogy őt felszólították, hogy adja át a nála lévő szórólapokat, s miután ennek nem tett eleget, a két férfi a karját lefogta, a felperes a vállán lévő táskát megpróbálta letépni, belenyúlt a táskába és abból a szórólapok egy részét kivette, majd a helyszínről eltávoztak. A bejelentésről a Gödöllői Rendőrkapitányságon jelentés készült, másnap reggel pedig jegyzőkönyvet vettek fel a feljelentésről, a sértett vallomásának rögzítésével. Ezt követően a Gödöllői Rendőrkapitányságon eljárás indult a Btk. 174. §-ába ütköző kényszerítés büntette miatt. A feljelentést a Gödöllői

Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya 13040/1424/2010.Bü. számú határozatával elutasította. Az eljárásban a felperes meghallgatására nem került sor.

.. még 2010. április 9-én értesítette a II.r. alperes kampányfőnökét az őt ért atrocitásról. Ezt követően a II.r. alperes értesítése alapján, az I.r. alperes által üzemeltetett .. portálon közlemény jelent meg „Rátámadtak a .. aktivistájára” címmel. Ezt megelőzően, illetve ezzel egyidejűleg a támadás híreről hírt adott a .., illetve a .. online internetes portál, majd a .. portálon megjelent híradás után az anyagot számos más internetes portál is átvette. Az I.r. alperes internetes honlapján megjelent II.r. alperesi nyilatkozat szerint szórólapozó ..es aktivistára támadt 2010. április 9-én 22 óra tájban ..on a felperes, a .. választókerületében induló képviselőjelöltje és szintén ..os társa. Azt is közölte a híradás, hogy „A ..es aktivistát már vagy fél órája autóval követték, majd egy gyengén kivilágított részen, a .. utcában támadtak rá, vették el szórólapját és szidalmazták becsmérlő szavakkal. A ..es aktivista feljelentést tesz a rendőrségen.” A közlemény azt is tartalmazta, hogy a felperesnek „nem ez az első erőszakos cselekedete”, mert 2006-ban tűzoltóként az MTV székháznál nem az élet és vagyon mentésében, hanem az épület ostromában vett részt és erről felvételek is tanúskodnak.

A felperes a következő napon értesült a közlemény tartalmáról, helyben gyorsan elterjedt a híre a közleményben rögzített, előző este történt eseménynek és a hír már úgy terjedt el, mintha valamilyen fizikai atrocitás történt volna. Ezt követően a felperes társának, ..nak az édesanyja telefonon bocsánatot kért ..től. A felperes a 2006-os eseményben való részvétel kapcsán megjelentek miatt a munkahelyén magyarázkodásra kényszerült, szakszervezeti bizalmi tisztségéről visszahívták.

A felperes 2011 végén keresettel fordult a bírósághoz, amelyben annak megállapítását kérte, hogy az I.r. alperes által üzemeltetett portálon 2010. április 9-én megjelent közlemény sérti a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát annak valótlan állításával, illetve híresztelésével, hogy ő ..on megtámadott egy ..es aktivistát és elvette tőle a szórólapját, őt becsmérlő szavakkal szidalmazta, illetve, hogy 2006-ban tűzoltó volta ellenére részt vett az MTV székházának ostromában, ahelyett, hogy az élet és vagyon mentésében vett volna részt. A felperes a jogsértés megállapításán túlmenően kérte az alperesek eltiltását a további jogsértéstől, valamint kérte elégtétel adásaként a .. portálon, valamint a .. újságban az ítélet rendelkező részének közzétételét, továbbá azt is, hogy a II.r. alperes ezen túlmenően magánlevélben is kérjen tőle elnézést. A felperes ezen túlmenően 1.000.000 forint nem vagyoni kártérítés egyetemleges megfizetésére is kérte kötelezni az alpereseket. A felperes bizonyítást ajánlott fel annak

igazolására, hogy a sérelmezett kitételekkel okozati összefüggésben megítélése mind a munkahelyén, mind szűkebb lakókörnyezetében hátrányosan változott, ezért nem vagyoni kártérítésre jogosult.

Az I.r. alperes kérte a kereset teljes elutasítását a jogalap hiányára való hivatkozással. Álláspontja szerint a közlések valós tartalmúak, a TV székház ostromában való részvétel vonatkozásában pedig rámutatott, hogy a felperes olyan időpontban jelent meg ott, amikor még ostromállapot volt, a felperes érdemben az épület birtokbavételében részt vett. A II.r. alperes ugyancsak a kereset elutasítását kérte a jogalap hiányára hivatkozással, rámutatva, hogy a közöltek valós tartalmat hordoztak. A felperesnek tudnia kellett arról, hogy az MTV épülete külön engedély nélkül nem látogatható és kifejthető ezzel kapcsolatban az a vélemény, hogy a felperesnek nem kellett volna az épületbe behatolnia, hanem éppen onnan való távozásra kellett volna felhívnia másokat.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét jogalap hiányában elutasította. Az első fokú ítélet megállapította: a felperes helyi közéleti politikai szereplőnek minősül, ezért személyének irányába a véleménynyilvánítás lehetősége az átlagosnál jóval tágabb. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a körülményt, hogy a perbeli közlésre a 2010-es országgyűlési választási kampányban került sor.

Az elsőfokú bíróság az összes körülmény mérlegelésével arra a következtetésre jutott, hogy életszerűtlen az a felperesi előadás, hogy társával együtt csupán arról kívántak volna meggyőződni 2010. április 9-én éjszaka, hogy a felperes személyét érintő röplapot ..on ki terjesztheti, hiszen a politikai ellenfeleit, a röplap terjesztőit a felperes pontosan ismerhette. Tényként állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy ..t a felperes és .. megállította, akadályozta őt a szórólap terjesztésében, ehhez képest életszerű annak feltételezése, hogy szóváltás is történt, amit .. támadásként is értékelhetett, a közlemény pedig csupán ezt tartalmazta. Az elsőfokú bíróság életszerűnek azt találta, hogy az akció célja a szórólapok megszerzése, a további terjesztés megakadályozása lehetett. Ugyancsak életszerűtlennek találta azt, hogy ezt követően vagy ennek során semmiféle indulat nem keletkezett a felperesnél. Mindezekre tekintettel a 2010. április 9-ei eseményeket a nyilvánosság felé közvetítő alperesi közlemény tartalmát a bíróság nem látta valótlannak és a felperes számára sértőnek.

A felperesnek a 2006-os őszi eseményekben való részvételét a közleménynek nyilvánosság felé közvetítő részét az elsőfokú bíróság ugyancsak nem találta jogsértőnek. A felperes 2006-ban is politikai közszereplő volt helyi szinten, illetve munkavégzése során fontos közfeladatot ellátó személy volt. Ehhez képest a magánéletében is elvárható volt tőle, hogy olyan magatartást tanúsítson, amely nem

ad alapot bírálatra. A felperes 2006-ban, a Szabadság téren legalábbis „katasztrófa-turistaként” jelen volt és ez a magatartás a kritika szintjén bírálható. Egy tűzoltótól az élet tisztelete, a vagyontárgyak épségének biztosítása az elvárt magatartás munkaidején túl is. Az MTVA-tól kapott leirat alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy abban az időszakban, amikor ott a felperes és társai megjelentek, nem olyan állapot volt, amikor szabadon lehetett sétálni és nézelődni, hiszen a felperes és társai éppen a székház bevétele időpontjában érkezhettek, egy ostromállapotban lévő székházat találhattak a helyszínen. Az épületbe saját előadása szerint is egy romba dőlt kapun keresztül jutott be egy randalírozó tömeg bejutását követően, ostromállapotban lévő épületben mászkált engedély nélkül. Ehhez képest egy ostromolt épületbe történő bejutás önmagában bírálat alapja lehetett, és az, hogy ezzel kapcsolatban a munkahelyén kérdéseket tettek fel vagy bizalmi tisztségét elveszítette, okszerű következménye volt a felperes legalábbis meggondolatlan cselekedetének. Erről a magatartásáról a felperesnek egy politikai kampány során, amelyben maga is közszereplőként vett részt, ellenfelei jogszerűen beszámolhattak.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása megállapította, hogy jogalap hiányában részleteiben az igényelt jogkövetkezményekkel nem foglalkozhatott ugyan, de megállapítható volt a lefolytatott bizonyítás alapján az, hogy a közlésekkel okozati összefüggésben a felperest nem vagyoni kártérítésre alapot adó hátrány, kár nem érte.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és a felperest perköltség megfizetésére kötelezte. A másodfokú bíróság kiemelte: a felperes és .. között 2010. április 9-én lezajlott konfliktus során csak a felperes és .., valamint .. volt jelen, utóbbi viszont a felperes és .. közötti párbeszédnek közvetlen fültanúja nem volt, mivel saját előadása szerint a gépkocsiban tartózkodott. A jogerős ítélet kifejtette: azt kellett mérlegelni, hogy a jogvitában bizonyítási kötelezettséggel terhelt alperes megfelelően alátámasztotta-e a kereset tárgyává tett tényállításait. Ebben a körben értékelni kellett azt, hogy az alperesi állítások valóságtartalmát alátámasztó .. tanúvallomását a felperes megfelelő módon, egyéb bizonyítékokkal cáfolni tudta-e vagy sem. A másodfokú bíróság a mérlegelése során figyelembe vette azt, hogy milyen előzmények után, milyen céllal került sor arra, hogy a felperes felkereste társát, ..t és ismételten az utcára mentek annak érdekében, hogy meg tudják, kik azok a személyek akik a szórólapot osztják. Figyelembe vette a jogerős ítélet azt is, hogy a felperes mellett, hogy véleményt formált .. magatartásáról, közölte vele azt is, hogy az ő szemében .. „egy nulla, egy senki” lett. A felperes által elmondottakat, az esemény előzményeit, valamint .. tanúvallomását

is értékelve arra a következtetésre jutott, hogy .. tanúvallomása a tényállás alapjául szolgálhat, így arra a meggyőződésre jutott, hogy a kereset tárgyává tett közlésekben valótlan tényállítás nem történt. .. tanúvallomásának megalapozottságát erősítette az is, hogy a történeteket követően ő a körzet kampányfőnökét azonnal értesítette, szinte haladéktalanul rendőrségi bejelentést tett, továbbá az is, hogy az egyik résztvevő, .. édesanyja ..től másnap elnézést kért a történetekért. Rámutatott a jogerős ítélet indokolása arra is, hogy bár .. feljelentését a Gödöllői Rendőrkapitányság elutasította, de a határozatának indokolásában tényként rögzítette, hogy ..től a szórólapokat a feljelentett személyek elvették, ugyanakkor a cselekmény, fenyegetés, bántalmazás, valamint érdeksérelem hiányában nem valósított meg bűncselekményt.

Az MTV székház ostromában történő felperesi részvétel vonatkozásában sérelmezett kitétel tekintetében a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy bár nem volt vitatott a perben az, hogy a felperes a helyszínre már akkor érkezett, amikor az erőszakos támadások már befejeződtek, de az események még zajlottak, mind a székház körül, mind annak épületében. Jelentőséget tulajdonított annak, hogy a felperes elismerte, hogy ő és társai az épületbe bementek. A jogerős ítélet megállapította: a felperes jogszerűen még abban az esetben sem mehetett volna be az épületbe, ha az ostromnak minősített behatolás folyamatában erőszakos cselekmények kifejtésében maga nem vett részt. Ő az épületbe engedély nélkül jutott be, ami kétséget kizáróan többletényállást jelentett az általa hivatkozott szemlélődéshez, katasztrófaturizmushoz képest. Ehhez képest a jogerős ítélet úgy ítélte meg, hogy az az állítás, miszerint részt vett az MTV székházának ostromában, valótlan közlésnek nem minősíthető. A másodfokú bíróság összességében indokolásbeli pontosítás mellett az elsőfokú bíróság érdemi döntését helytállónak találta, ezért azt helybenhagyta.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését kérte és olyan határozat meghozatalát, amelyben a Kúria a keresetnek megfelelő ítéletet hoz. A kérelemben rögzített álláspont szerint az eljáró bíróságok megsértették a Ptk. 78. § (1) és (2) bekezdését, a 84. § (1) bekezdés a)-c) és e) pontját, a 339. § (1) bekezdését, a 355. § (4) bekezdését, valamint a Pp-nek a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó szabályát. A felülvizsgálati kérelemben a felperes hangsúlyozta azt, hogy a kifogásolt kitételek nem véleménynyilvánítást tartalmaztak, hanem tényállításként kifejezetten erőszakos magatartást tulajdonítottak neki. Ennek keretében azt állították, hogy ő ..t fizikailag megtámadta volna, szórólapjait elvette volna, becsmérelte volna, illetve konkrétan részt vett volna az MTV székházának erőszakos ostromában. A kérelemben foglalt álláspont szerint .. teljes körűen közvetlen

tanúja volt a .. utcában történeteknek, az eljáró bíróságok nem adták kellő indokát annak, hogy .. tanúvallomása miért nem szolgálhatott a tényállás alapjául, szemben .. egyáltalán nem érdektelen tanúvallomásával. A felperes szerint miután a személyét közvetlenül érintő, lejárató szórólapokról (röplapokról) volt szó, teljesen természetes, hogy a felperes tudni akarta azt, hogy azokat kik terjesztik, milyen céllal. Előadta azt is, hogy önmagában az a körülmény, hogy .. feljelentést tett, érdemben bizonyítékul nem szolgálhat, tekintettel arra, hogy büntetőeljárás érdemben nem indult, abban őt meg sem hallgathatták. .. édesanyjának bocsánatkérése ugyancsak nem szolgálhat bizonyítékul, mert .. tanúvallomása értelmében megállapítható, hogy arra olyan körülmények között került sor, hogy édesanyja a tényleges történetekről nem bírt tudomással. A kérelem az MTV székházában történetek kapcsán hangsúlyozta azt, hogy róla nem kevesebbet állítottak, mint hogy erőszakkal részt vett a székház ostromában és erről felvételek tanúskodnak. Ezen állítás valóságát azonban az alperesek érdemben bizonyítani nem tudták. A felperes szerint tehát változatlanul indokolt a jogsértés megállapítása és az általa igényelt jogkövetkezmények alkalmazása a nem vagyoni kártérítés megítélésére is kiterjedően, mivel a lefolytatott bizonyítás megalapozta annak megállapítását, hogy komoly nem vagyoni hátrányok érték a közleménnyel okozati összefüggésben.

Az I.-II.r. alperesek a tárgyaláson kifejtett felülvizsgálati ellenkérelmeikben egyaránt a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérték, utalva a jogerős ítélet helyes jogi indokaira.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Pp. 275. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló adatok alapján dönt. A (2) bekezdés szerint a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A 206. § (1) bekezdése értelmében a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el. A kialakult bírói gyakorlat értelmében a felülvizsgálati eljárásban nincs helye felülmérlegelésnek, a bizonyítékok ismételt egybevetésének és értékelésének. Jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg (BH 1999.44. jogeset). A felülvizsgálati eljárás nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna; az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott

ítéletről eltérő következtetésre lehet jutni (BH 2013.119. jogeset).

A Ptk. 75. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak. A 78. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is. A (2) bekezdés szerint a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényről állít, híresztel vagy való tényről hamis színben tüntet fel.

Az állandó bírói gyakorlat az általános személyiségi jogi perekben is alkalmazza a Legfelsőbb Bíróság által eredetileg a sajtó-helyreigazítási eljárásokra nézve kidolgozott kollégiumi állásfoglalásokban rögzített vizsgálati szempontokat. Ennek megfelelően a PK 12. számú állásfoglalás II. pontja szerint az igény elbírálásánál a közleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni. A közlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A jogosult személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot jogsértés megállapítására. Véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a társadalmi, politikai, tudományos és művészeti vita önmagában nem lehet jogsértés megállapításának alapja (III. pont).

Az eljáró bíróságok mérlegeléssel hozták meg döntésüket, ennek kapcsán érvényesül a felülmérlegelés előbb részletezett tilalma. A jogerős ítélet okszerűen, helytállóan és részletesen indokolta azt, hogy miért fogadta el a tényállás alapjaként a 2010-es kartali esemény kapcsán .. tanúvallomását. Megfelelően értékelte azt, hogy az akkor hozott rendőrségi határozat tényként rögzítette: .. szórólapjait a felperes és társa elvette, miközben jogilag értékelhető fenyegetés vagy bántalmazás nem történt. Azt is megfelelően értékelte a jogerős ítélet, hogy .. akkor azonnal értesítette a II.r. alperes kampányfőnökét az esetről, illetve a hamis vád következményeit ismerve rendőrségi bejelentést tett. Azt is mérlegelési körébe vonta, hogy a felperes akkor jelen volt társának, ..nak az édesanyja a történetekért bocsánatot kért. A bizonyítékok ilyen formában történt értékelésénél a jogerős ítélet túllépett az elsőfokú bíróságnak a tanú előadásának pusztán az életszerűségére utaló érvelésén. Az így részletezett mérlegelés nem volt okszerűtlen és nem volt ellentétes a logika alapvető szabályaival sem. Figyelembe kellett venni azt a körülményt is, hogy az esetnek érdektelen tanúja nem volt. .. sem lehetett teljességgel érdektelen tanú, hiszen ő az ügyben büntető feljelentést tett, .. pedig maga is részt vett az eseményekben a

felperes társaként.

Azt is helytállóan állapították meg az eljáró bíróságok, hogy a felperes úgy 2006-ban, mint 2010-ben helyi szinten közszereplőnek minősült, így az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI. 24.) AB számú határozatának indokolása alapján vele szemben, közéleti tevékenysége kapcsán a kritika lehetőségei igen tágak, a kritikát a felperes tűrni köteles, ez alól csak az képez kivételt, ha a kifejtett vélemény kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, sértő vagy megalázó.

Az MTV székházánál 2006-ban történtek tekintetében is helytállónak találta az elvégzett mérlegelést a Kúria. Az általános élettapasztalat, a társadalmilag kialakult közfelfogás szerint rendőröket ért súlyos támadás után, annak helyszínén akárcsak „katasztrófa-turistáskodás” is okkal kritizálható magatartás még akkor is, ha a felperes a fizikai atrocitásokban személyesen nem vett részt. Az ugyanis kétséget kizáróan megállapítható tény, hogy a felperesnek akkor az MTV épületében semmiféle keresnivalója nem volt és annak tudatában kellett, hogy legyen. A felperes legalábbis kihasználta egy jogellenes helyzetet, miközben maga is közalkalmazott (tűzoltó) volt, aki többek között a közvagyon védelmére is esküt tett. Ehhez képest a magatartása akár erőteljesen is kritizálható volt. Közszereplő vonatkozásában a kritika lehet éles, meglepő vagy akár megbotránkozást keltő is.

Mindezek alapján helytállóan állapították meg az eljáró bíróságok, hogy valószínű, sértő tényállítások a perbeli közleményben nem jelentek meg, így a kereset jogalapja valóban hiányzott. Ehhez képest értelemszerűen nem kerülhetett sor sem objektív, sem szubjektív jogkövetkezmények alkalmazására, az ezekre vonatkozó igényt is megalapozottan utasította el a jogerős ítélet.

Mindezekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A pereszes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a perköltség viselésére. Az I.-II.r. alperesi képviselők munkadíja a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján került megállapításra. A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt illeték mértékét a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján állapította meg, amelynek megfizetésére a pereszes felperes köteles a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2013. április 16.

Dr. Baka András s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. bíró

AM

A kiadmány hitelével:

írnok